

Gülizar

– Alaca · 11 Ocak 2025

Kaygısız, vefasız, gurbet kuşusun,
Gözümün dinmeyen, hasret yaşısın,
Yüreğim bu yükü, nasıl taşıydın?
Dönmedin, payıma, düştü ah-u zâr,
Dolup dolup taşan, benim Gülizar!

Beklemeyen, gemi, limanı bilmez,
Aymayanlar demi, zamanı bilmez,
Yanmayanlar şemi, dumanı bilmez;
Ocakta kül oldu, köz azar azar,
Aşk narında pişen, benim Gülizar!

Ömrümü kaptırdım, çoktan yıllara,
İçim daraldıkça, aktım yollara,
Aldırmadım tipi, keskin yellere;
Peşinden derbeder, kim gezip tozar?
Karlı dağlar aşan, benim Gülizar!

Dalgalar kumlardan, silse ismini,

Sularda görürüm, gülen resmini,
Unutmak mümkün mü, bir an cismini?
Allah'ın lütfusun, değmesin nazar,
Hayalinle coşan, benim Gülizar!

Gece azıyormuş, gönül sancısı,
Ruhumda sızı var, kıldan incesi,
Habis yaraların, sonsuz acısı;
Dikişler tutmuyor, al kanlar sızar,
Onmaz derde düşen, benim Gülizar!

İntizar edemez, bu deli yürek,
Geliver sılaya, inadı bırak!
Elime aldım bak, kazmayla kürek,
Sen yoksan, bu şehir, koca bir mezar,
Toprağını deşen, benim Gülizar!

Alaca karanlık, yazlığa çöker,
Gözlerim son bir kez, uzağa bakar,
Ruhum bedenimi, kızağa çeker;
Kavuşmak mahşere, kalsa ne yazar,
İki cihan eşim, sensin Gülizar!

11.01.2025

Muhittin Alaca